

MARIJINO VNEBOVZETJE – leto A

Marija obišče Elizabeto

Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

Marijina hvalnica

In Marija je rekla:

»Moja duša poveljuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovani vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.
Njegovo usmiljenje je iz roda v rod
nad njimi, ki se ga bojijo.
Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov
in povišal je nizke.
Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.
Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,
kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila na svoj dom. Lk 1,39-56

Blagor ji, ki je verovala ...

pravi Elizabeta Mariji! Veselje vere preveva srečanje dveh žena. Zakaj veselje? Ker se bo spolnilo to, kar ji je napovedal Gospod. In kaj ji je napovedal? Da bo rodila Odrešenika. A kaj ji je že v templju napovedal starček Simeon? Da bo njeno dušo presunil meč. In kje je v gori trpljenja lahko veselje nad napovedjo. Pomislite! Gre za veselje nad napovedjo, ne nad uresničitvijo! Marija in Elizabeta se veselita, ker Bog obljublja Odrešenika. Ne hromi ju strah, ne hromi ju negotova prihodnost, niti nezaupanje. Preprosto se obe veselita Gospodovih obljub.

Tudi nam Gospod neprestano prinaša nove obljube. Pa ne le obljube. Veliko več! Ob Njem vedno znova lahko začutimo, da se daruje za nas. To ni obljuba, je že izvršeno. Neprestano nas svojo Besedo hrani, da iz nje lahko živimo. Podpira nas z vsemi zakramenti, živi z nami. Smo resnično veseli?! Ne, žal nam manjka veselja dveh žena Elizabete in Marije.

Ustavimo se torej ob veselju Elizabete in Marije in iščimo možnosti za svoje. **Marijino vnebovzetje nam govori najprej o Marijinem veselju nad telesom.** Njeno telo ni trohnelo, zakaj? Ko so ljudje okrog Jezusa blagrovani Marijo z besedami: »*Blagor telesu, ki te je nosilo, in*

prsim, ki so te dojile!« On pa je rekel: »Še bolj blagor tistim, ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo.« (Lk 11,27-28)

Marijino veselje je najprej veselje nad telesom, ki je slišalo Božjo besedo, ji prisluhnilo in jo izpolnilo. Mariji njeno devištvo ni bilo krivica, ampak novo veselje. Rojstvo in materinstvo ji je bilo veselje. Pa se ustavimo najprej ob preprostem vprašanju: koliko krščanskih mater in očetov doživlja svoje materinstvo in očetovstvo kot neskončno veselje. Veselje nad otroki, veselje nad zaupano nalogo, veselje nad načrtom, ki ga ima z njimi Bog. Mar ni neverjetna že misel, da vam Bog zaupa spočetje, rojstvo in vzgojo otrok, da vam zaupa čudovito vlogo mater in očetov.

Namesto veselja je pogosto materinstvo in očetovstvo krivica. Podobno je namesto veselja krivica tudi spolnost, ki je ni mogoče živeti po lastnih željah, po svoji izbiri, brez odgovornosti, brez upoštevanja Božjega načrta. Pravzaprav bomo videli, da povsod trčimo ob Božji načrt, ki je krivica. Pomislimo! Tisto, kar je Marijo in Elizabeto navduševalo, tj. Božji načrt, je za nas krivica. Kako naj se veselimo, ko pa Bog ne spreminja načrtov po naših merilih, njegovih pa nočemo sprejeti!

Če se Marija vnebovzeta lahko veseli, da je izpolnila Očetovo voljo, ker se je s telesom izročila Njemu, je prav, da se ob njej vprašamo tudi neporočeni. Je naše devištvo resnično veselo? Kdaj smo nazadnje v javnosti slišali z naše strani govoriti, kako lepa je odpoved spolnosti zaradi Božjega kraljestva. Ali smo prepričljivi v svojih državah veselja? Žal večina to potlači in vzame nase kot breme, ki ni prijeten ali kot jarem, ki je vse prej kot sladek.

Če vztrajamo v zagrenjenosti nad tem, da Bog noče spremeniti ne človeške narave, ne svojih načrtov z nami, ne moremo spoštljivo obhajati praznika Marijinega vnebovzetja. Prepričan pa sem, da zmoremo dojeti veličino in lepoto tako devištva kot materinstva ali očetovstva, da prav ob Mariji lahko poživimo zaupanje v Božji načrt in se z njo veselimo vere, ki nam daje možnost za to

Marijino veselje pa ni le nad njenim materinstvom in njeno deviško vlogo pri tem. **Njeno veselje je tudi veselje nad resničnostjo Božje besede.** Marija je kot vernica hotela v polnosti zaživeti besede Svetega pisma. Zanjeto Sveto pismo ni bila navadna knjiga, Božja beseda ni bila kakršna koli beseda. Marija se ni čudila Jezusovim besedam, kot so se čudili ljudje okrog nje. Ko je govoril o tem, da je Božja beseda skala, na kateri je potrebno graditi hišo, da bo življenje resnično trdno, pravi sveto pismo, *so množice strmele nad njegovim naukom, kajti učil jih je kakor nekdo, ki ima oblast, in ne kakor njihovi pismouki.* (Mt 7, 28-29).

Marijino veselje je veselje nad resničnostjo Božje besede, nad dejstvom, da je le Božja beseda skala, na kateri je vredno graditi svoje življenje. Ker je Božjo besedo vzela v celoti zares, ni bilo potrebno, da bi čakala na vstajenje. Pa mi?

Če mi kaj jemlje veselje, je dejstvo, da pogosto lahko z lučjo iščem človeka, posvečenega ali ne, ki bi vzel Božjo besedo čisto zares. Danes je Božja beseda tudi v Cerkvi na voljo kot ena od mnogih besed. Kje naj črpamo veselje, če ne ob trdnem prepričanju v Božjo besedo, o kateri Jezus pravi: *Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, dokler se vse ne zgodi.* (Mt 5,18).

In še eno veselje nam prinaša Marija v nebesa vzeta, tj. veselje nad Božjo zmago nad grehom, trpljenjem in smrtjo. Marija se veseli, ker vidi napovedanem Odrešeniku tistega, ki bo premagal greh, trpljenje in smrt. Čeprav se nič od tega ne zgodi po njenih predstavah – podobno išče kot apostoli – se veseli ves čas, da bo deležna odrešenja. In ga seveda doseže. Kot ponižna dekla, je v šoli svojega Sina. Uči se sprejemati trpljenje, spopada se s skušnjavami in

pogumno zre smrti v obraz. Kot čudovita Božja služabnica, je položila vse izpite že v življenju, zato ji ni potrebno trohneti. Že v življenju zre v Božjo slavo, se je veseli in jo živi.

Dragi bratje in sestre. Toliko razlogov za veselje nam nudi današnji praznik, zgled device Marije. Še mnogo več razlogov, kot sem jih naštel. Naj ne zamre njen zgled! Naj nas spremlja njena priprošnja in pomoč, zato sedaj z zaupanjem obnovimo posvetitev njej (*zmolimo molitev posvetitve*).